

“ бѣщай ми ся че ако тамъ не тя въздержатъ
 “ че съ мене ще дойдешъ. „ Прасковія безъ
 да отговори, влѣзе въ дворъ-атъ, и, като на
 Госпожа Милнинны-те служанкы ся отправн, по-
 пыта гы ако господарка-та имъ е у дома. Служанкы-те, смаяни за тойзи въпросъ предъ
 иста-та имъ господарка направенъ, нищо не ся
 отговориха. “ Можа ли да видя Госпожа Ми-
 “ линъ отговори путешественница-та. — Но,
 “ рече на конецъ една отъ служанкы-те, ето я! „
 Прасковія, като ся обърна, видѣ Госпожа Ми-
 линъ руцѣ-те си раствариюща за да я прегрѣ-
 не. “ О! азъ добръ знаяхъ че Госпожа Ми-
 “ линъ неможеше да быде една лошава жена! „
 рече млада-та дѣвойка руцѣ-те ѣ като цѣлува-
 ше. Тая малка сѣѣна много възблагодари ней-
 на-та благодѣтелница.

Она проводи да выкатъ пріятелка-та ѣ,
 Г. * * *, толкози добра и толкози милосердна
 колко-то нея, за да ѣ представи млада-та пу-
 тешественница, и за да помислятъ заедно какъ
 можатъ да ѣ быдатъ полѣзны. Послѣ закуш-
 ка-та, и когда-то Прасковія ся навикна малко
 нѣщо съ нови-те нейни защитницы, приказа
 имъ на пространно злосчастна-та исторіѣ на